

FÉNYUGR

Evangéliumi hitbressztő és hirtelnyítő folyóirat

Felelős szerk.: Gáncs Aladár ev. lelkész. Laptulajdonos: „Fébé” Ev. Diakonissza-Nőegylet
Megjelenik 1-én és 15-én. Előfizetési ára félévre 27000 K, többes küldésnél 24000 K

Feltámadunk!

Husvétí szent ige! Sok szívnek vagy örök tavasz fényugara. Életrekeltes és táplálsz a halhatatlanság reménységét. Ahol téged befogadnak, ott a halál nem fenyegethet többé soha.

De vannak, akik a fejüket tagadólag rázzák. Nem gyönyörösznekik, hogy ezt kell cselekedniök, de nem tudnak másként. Irigykednek azokra, vagy gúnyolják azokat, akik örülnek a feltámadásnak, ámde irigységgel magukéva nem tehetik e kincset, gúnyal nem tehetik tönkre azok legfőbb javát.

Tagadnak és mégis mindent megkisérlenek, hogy meggyőzteszenek. Keresik a hasonló jelenségek bizonyágtételeit, hátha azok jótékonyan hatnának rájuk. Szívesen elmélkednek a tavasz lényegén, hogy felmelegítse szívüket a fakadó rügyekben példázott feltámadás. De nem tudnak célhoz jutni a példákkal. A tavasz nemcsak azt mondja, hogy „elmúlt a tél”, hanem azt is, hogy „őszre fordul nemsokára”; a fakadó rügy nemcsak zöldelő lombokat és nyíló virágokat, hanem hulló leveleket és aszott virágokat is rejteget. Amennyi meggyőződésre lelnének itt, ugyanannyi cáfolat igyekszik legyőzni ellentmondásával az éledő reménységet.

Szegény sivár lelkek! Nem jó helyen zörgettek, hogy szomorú sorsotok jóra forduljon.

A feltámadás boldogító reménységében szeretnétek gyönyörködni kimondhatatlan örvendezéssel? Akkor jertek a „Feltámadott”-hoz! Jézus él! Lát, hall, szeret és keres titeket is. Keres a fényugarral, ami az Ő feltámadásával megüresedett sziklasírt a halál sötétsége után betöltötte. Keres sebhelyeivel, — mint Tamást, — hogy meggyőzzön. Keres a „feltámadottak”-kal, hogy lássad azokat is, akik átmentek a halálból az életre, mert szeretik az ő atyjok fiait.

Keressétek ti is! A husvét alkalma legyen számotokra imádság és az Igéből táplálkozás alkalma. Hozzatok elébe előítélettől ment, zavaró példák félrevezető bizonyítékaitól megüresített, alázatossággal megnyitott Isten Lelke kijelentésének befogadására kész szívet. Ő meggyőzhet, Ő meg is győz róla, hogy feltámadunk.

Boross Mihály,

Monda Jézus: Én vagyok a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él; és a ki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal. Hiszed-é ezt? Ján. 11, 25-26.

Fénysugár.

Tavaszi nap volt. Az íróasztalnál ültem és dolgoztam. Örültem a tavaszi világosságnak, a napsütésnek, a pompás tiszta levegőnek, ami beáradt a szobába.

A szemben lévő ház ablakát kinyitották és az üvegen megtört fénysugár kévéje bevetődött a szobába. Egyszerre megélenkült a csendes szoba. A fénysugárban millió és millió porszem röpködött körülöttem, közöttük pedig a baktériumok milliárdjai. Megrettenve ugrottam fel és visszafolytoltam lélegzetemet, — nem, nem akarom ezt a szennyest, fertőzött levegőt beszívni. — De hát mi történt? Honnét jött ez a szennyes áradat az előbb még tiszta levegőjű szobába? — Megértettem! Ez a légió porszem és a baktériumok milliárdjai előbb is itt voltak, csak én nem láttam. Isten napjának kellett bevilágítani, hogy meglássam azt.

De ugyanakkor mást is megértettem. Így vagyunk mi is a világban. Amíg bent élünk annak forogatójában, amíg körülvesz az az ajával, élvezeteivel, addig nem látjuk, hogy milyen fertőzött, milyen szennyest, milyen büntherhelt a levegője. Nem látjuk, hogy mennyi veszedelmet rejt az számunkra. És nem látjuk a magunk lelkét sem. Nem látjuk a sötétben lelkünk sok szennyét, azokat a bűnös gondolatokat, azokat a szenvedélyeket, amelyek ott tanyáznak és száporodnak. A sötétség, a levegőtlenesség, a baktériumok és a bűnök melegág a. De nyissuk ki az ablakot, engedjük be a fénysugárt, a „világ világosságát.“ (Ján. 8, 12.) Megleivenedik bennünk minden és ijesztő alakok jelennek meg a fénysugárban. De ez csak addig ijesztő számunkra, amíg az ki nem fejtheti baktériumölő, gyógyító hatását, mert a keresztről áradó fénysugár nem csak meglátatja velünk bűneinket, hanem meg is tisztítja lelkünket. Ha így győzött bened az Úr, akkor kívülről sem árthat többé semmi sem. Nem vagy többé egyedül. Neked szól az Úr:

„Ne félj, . . . mert én veled vagyok és senki sem támad reád, hogy néked ártson.“ Csel. 18, 10.

Dr. Farkas Mária.

Akik kedvesek Istennek.

(Modersohn.)

Énokh Istennel járt. Lépést tartott Vele. Ezért kapta azt a bizonyosságot, hogy kedves volt Istennek (Zsid. 11, 5.).

Nagy különbség, hogy azt mondjuk-e: „Jézus az enyém“ — vagy: „Én Jézus vagyok.“ Ha „Jézus az enyém“, mellette még sok más is lehet az enyém. Csakugyan vannak olyanok, akik hisznek, mégis Őmellette sok másra is van szükségük, főképp nagy tért engednek az „én“-jöknek. Ha azonban úgy áll a dolog, hogy „Én Jézus vagyok“, akkor más számára nincsen hely. Akkor Jézusé a rendelkezési jog időm, erőm, pénzem, házasságom, mindenem felett. Akkor mindenért Ővé a felelősség is. Akkor nem vagyok egyéb, csak eszköz a kezében. Az eszköz lehet bármilyen alkalmatlan és ügyetlen, — minden attól függ, hogy a megfelelő kézbe kerül-e. A számárákápocs, melyet Sámson talált, igen alkalmatlan eszköz volt. Mikor azonban Sámson vette a kezébe, — veszedelmes fegyverré lett, amellyel leverte a filiszteusokat. A fontos tehát az, hogy az Úr Jézus birtokába vehessen téged! Ha a szívedben él — amint Pál apostol Gal. 2, 20-ban mondja: „Él bennem a Krisztus“, — akkor életedet minden irányban befolyásolni és kormányozni fogja.

Ha Krisztus a te életed (Fil. 1, 21.), akkor te Isten előtt kedves emberré leszel.

Küzdelem és pihenés.

*Oh mily nehéz, fárasztó küzdelem,
Amíg az „én”-nel kell megküzdenem,
És hol legyőzöm, ámdé néha csak,
Hol ő a győztes, — s a sátán kacag.*

*Mi boldog, édes, áldott pihenés,
Leírni azt, az emberi nyelv kevés,
Oemberem, ha megfeszítettét,
Ha bennem Krisztus él, hat és szeret.*

Vargha Gyuláné.

„Vigy engemet keresztül!”

Lord Shaftesbury, a hitéről és munkás szeretetéről ismert angol főúr beszélt egy összejövetelen, hogy mennyire megörvendezettte őt egy kis leánynak a bizalma. London egyik legnépesebb utcáján akart a lord átmenni és nagyon sietett. Pár percig azonban mégis várnia kellett, mert a szerfőlött nagy kocsiközlekedés lehetetlenné tette az átmenetelt. Nem messze tőle egy kis leányka állott, könnyes szemeit törölgetve. Olyan tehetetlennek érezte magát s azt hitte, sohasem tud az utcán keresztüljutni. Ekkor rápillantott a kedves úrra s valami annak a tekintetében bizalmat ébresztett benne. Hozzáfordult és így szólt: „Kérlek, vigy engemet keresztül!” A nagy férfi nem tudott ellenállni a kis leány kérésének. Erős karjára vette s a gyermek feje bizalommal nyugodott vállain. A kis leány épen olyan gyenge és tehetetlen volt, mint azelőtt, de boldog volt, mert tudta, hogy ennek a jó embernek karjai biztosan keresztülviszik a nagy zürzavaron.

Testvér, ha gyengének és tehetetlennek érzed magadat, s attól félsz, hogy sohasem tudsz e nehézségeken keresztülhatolni, tekintsz Jézusra s szólj így: „Kérlek, vigy engemet keresztül!”

*Sas-szárnyak hordanak engem
Az életnek árja fölött,
Sas-szárnyak visznek előre
Oda, hol az élet örök.*

Bizonyosság.

Az Északi tenger partján beszélgetett egy előkelő úr egy halással. Csudálkozással hallgatta az egyszerű ember határozott bizonyágtételét az Úr Jézus feltámadásáról.

„Honnét tudja, hogy Krisztus feltámadott?” — kérdezte. „Látja Uram,” — volt a felelet, — „a part szikláin azokat a kis házakat? Ha messze kint vagyok a tengeren, azoknak a házaknak az ablakain visszatükröződő napfényen látom meg, hogy a nap felkelt. Honnét tudom hát, hogy az Úr feltámadott? Nem látom e, nap-nap után az Ő világoosságát néhány társam arcán visszatükröződni és nem érzem-e az Ő fenségének fényét a magam életében? Amilyen kevéssé mondhatja nekem, hogy a nap nem kelt fel, ha én a visszafényét látom, ugyanúgy nem hiteheti el velem, hogy az Úr nem támadt fel.”

Apróságok.

Ha mi másokhoz akarjuk az Igét elvinni, akkor az Ige kell, hogy bennünk testet öltjön. Az életünk kell, hogy bizonyága legyen annak, amit az Ige által hirdetünk.

A kis bűnök olyanok, mint az olyan kis gyermektolvajok, akik keskeny ablakokon, vagy más szűk nyíláson is beférnek a házba, hogy aztán ott kinyissák az ajtót a nagy tolvajoknak.

Ha tudnák az emberek, milyen boldogság győzedelmes életet élni, nem futnának úgy ez elől.

Ne rettenj vissza a szenvedéstől. Minden szenvedés mögött a kegyelem rejtőzik.

A hívő belső életében csak egy „vagy” van. Vagy az örökkévalóságba jutsz, vagy a testiségbe süllyedsz vissza.

KÜLMISSZIÓ

„...Nincsen senkiben másban idvesség!...”

Egy 75 éves kínai, mikor megkeresztelték, a következő bizonyítást tette gyülekezete előtt:

„Huszonöt éves voltam, mikor megláttam, hogy a bálványok hiábavalóak és hogy a mi templomunkban nem találhatom meg azt, a mi boldoggá tehetne és a bűnnek terhét levénné a szívemről és lelkiismeretemről; ekkor megláttam a napot és így fohászkoztam: „Óh nap, vedd le a terhet szívemről!” Miután nap-nap után imádkoztam, de eredményt még sem értem el, azt gondoltam a holdtól jön az üdvösség és egy évig imádtam a holdat. Azután a csillagokhoz fohászkoztam egy esztendeig. Mivel lelki szenvedéseimet semmi sem enyhítette, szomorúan folytattam életemet azzal a meggyőződéssel, hogy terheimet hordoznom kell. Megállapítottam: Nincs békeség a földön. — Már öreg és vak voltam, mikor először vezettek el ebbe a terembe. Itt hallottam meg azt a híradást, hogy a mennyből eljött Jézus, Istennek Fia, hogy megkeresse az elveszetteket, megvigasztalja a bánkódókat, megbékéltesse Istennel a bűnösöket. Ekkor segítségül hívtam ezt a Jézust! Ez volt az, ami után oly soká sóhajtozott és szomjúhozott a lelkem! Most boldoggá lettem; az Úr Jézus levette szívemről a terhet!”

A vak bibliásasszony halála.

Honkiangból írja egy német misszionáriusnő: Meghalt a vak bibliás asszony. Életének utolsó idejében sokat kellett szenvednie. Az Úr épen ezáltal készíthette el a hazamenetelre. Végül nagyon

örült annak, hogy nemsokára megláthatja üdvözítőjét, a mennyet, a dicsőséget. Folyton ismételte: „Jézus szeret engem! A mennyei Atya szeret engem. Az ördög nem árthat már nékem!” Később megint: „Nemsokára megnyílnak szemem és megláthatom azt, amit Jézus elkészített nékem!” Közben örvendezett és énekelt. A misszionáriusnők is énekeltek neki és imádkoztak vele. A körülállók közül azokat, akik még nem hittek, arra intette, hogy térjenek meg minél előbb. Valóban öröm volt ott állani a halálos ágya mellett.

Igazi szeretet.

Aspáziáról, Cyrus perzsa fejedelem hitveséről van följegyezve, hogy mikor férje egyszer néhány darab ékszeret vásárolt és hazaküldte neki, visszaküldte, avval az üzenettel, hogy Ő Felségének nem szükséges felesége szeretetét ajándékkal bilincselni le, mert az anélkül is kész, s köteletségének is ismeri őt tisztelni és szeretni.

All-e a te lelked úgy a te Uradhoz, mint azé a pogány asszonyé földi urához? Nem csak inkább ajándékait szereted-e, mint Őt magát?

Jézus nem kívülről, hanem belülről szenteli meg életünket, vagyis, ha benne él a lelkünkben.

Kézifestésű
levelezőlapok
és jelzők stb.

diak. testvérek munkái
kaphatók az anyaházban.

Kiadóhivatal: Piliscsaba—Klotildtelep.
A kiadásért felelős: Pauer Irma, diakonissza főnöknő.
„Fébé” Ev. Diakonissza Anyaház Nyomdájának
nyomása, Piliscsaba—Klotildtelepen.
Felelős vezető: Fekete Géza.

Tudakozzátok az Írásokat!

Vezérfonal a Biblia olvasásához.

Apr. 15. Zsid. 1. rész. Az ó-testamentomi időkben próféták és angyalok által jelentette ki magát Isten a zsidó népnek, de mennyivel tökéletesebb kijelentés az, amit nem egy népnek, hanem az egész világnak adott az ő szent Fiában! Jézus Krisztus nem csak a követek által tolmácsolott igéje Istennek, hanem maga, a testé lett Ige, aki, miután emberi testben elvégezte itt a földön a váltság munkáját, újra fölemeltett a mennyei dicsőségbe, s onnét munkálkodik, a földre elküldött Szent-Lélek által, országának megépítésén.

Apr. 16. Zsid. 2: 1—8. Ha nagy felelősség nyugodott már azokon is, akik a régi próféták kijelentéseit hallották, mennyivel nagyobb felelősség nyugszik rajtunk, az újtestamentumi népen, ha halljuk a jeleket, csodákat, a Szent-Léleknek az Úr Jézusról szóló összes közléseit és bizonygatóteteit, s ha azokat mégis hittel el nem fogadjuk. Legdrágább örökségünket vetjük el ezzel magunktól, mert Isten az embert nagy dicsőségre szánta, de csakis a Jézusban elfogadott bűnbocsánat, megtisztulás, megszenteltetés útján. Nem a dicsőséget kell tehát keresnünk, hanem a megalázkodást. A többi Isten dolga, a maga idejében véghez viszi.

Apr. 17. Zsid. 2: 9—18. Jézus, aki meg akarja velünk osztani a mennyei dicsőséget, erre az utat úgy készítette el, hogy megosztotta velünk a földi szenvedést. Sőt ő járt elől a szenvedésben, mert az ő számára természetellenes volt az, ami a mi számunkra, elestett, bűnös természetünknel fogva természetes, a bűnnel és halállal való érintkezés és küzdelem. De ő ezt a szenvedést önként magára vállalta, s így lehetett a mi tökéletes Megváltónk, aki teljes győzedelmet adhat nekünk is, bűn és halál felett.

Apr. 18. Zsid. 3: 1—14. A Szent Léleknek mindig ez a figyelmeztetése: „Ma.” Ma hallgass az ígére, ma nyisd meg a szivedet, ma engedelmeskedjél, ma térj meg. A sátán ellenben mindig ezt mondja: Ne siess, ráérsz még, várj még egy kicsit, még fiatal vagy, majd később. Hány lélek lett már áldozata a halogatásnak. Jézus a hű Főpap, Isten egyszülött Fia ma vár rád, ha még nem vagy az övé, s ma vár viszsza, ha valami bűnöd folytán tőle ismét elszakadtál.

Apr. 19. Ján. 20: 19—31. Talán megbotránkozol a Tamás hitelenségén, aki csak akkor akart hinni Jézus feltámadásában, ha személyesen megtapinthatja sebeit. De vajlon te jobb vagy-e Tamásnál? Hiszel-e te igazán a megfeszített és feltámadott Krisztusban? Hiszel-e úgy, hogy

ez a hit boldoggá tesz? Hiszel-e úgy, hogy ez a hit életet fakasztott benned, új életet, Istenből való életet? Mert csak az ilyen hit az igazi hit.

Apr. 20. Zsolt. 95. Isten megváltott gyermekeihez az örvendezés és hálaadás illik. Akinek szája még tele van panaszszal, az még nem hajlott meg igazi bűnbánattal Isten előtt, s nem fogadta el az ő bűnteltörő, megváltó kegyelmét, az még nem tartozik a Jézus juhai közé, akik ismerik az ő jó pásztoruk szavát. Az ilyen embernek a szíve még kemény az Úr szavával szemben, annak még meg kell hallania ezt a szót, amely itt a zsolttárból is felé hangzik: „Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket.”

Apr. 21. Zsid. 4: 1—13. Isten igéje nem csak megtérésre szólít föl bennünket, hanem arra is, hogy menjünk be a teljes nyugalomba. Ez több, mint a megtérés. Ha megtérünk, a sátán annál jobban támad bennünket, mert nem akarja elereszteni a prédáját. A vele való harc sokszor nagyon nehéz és küzdelmessé teszi a keresztyén életet. Teljes nyugalomlat csak az nyer, aki hit által halálba adja a maga ó-emberét, s hit által ott is tartja a halálban, a kereszten. Ez a győzedelmes élet titka, ez a teljes nyugalom.

Apr. 22. Zsid. 4: 14—5: 10. Jézus a legtökéletesebb főpap. Mivel emberré lett, velünk tud érezni, meg tud indulni gyarlóságaink és könyörülni szenvedéseinken, s mivel Isten, tehát büntelen: tökéletes közbenjáró lehet közöttünk, bűnös emberek s a szent Isten közt. Előképe neki az ó-testamentomban Melkisédek, aki nem a papi rendből származott, mint ahogy Jézus sem a Lévi papi nemzetségéből, hanem egyenesen Istentől nyerte a maga különleges elhivatását, mint király és mint főpap.

Apr. 23. Zsid. 5: 11—6: 8. Szép látvány a kicsiny csecsemő, de milyen borzasztó, ha valakiről azt halljuk, hogy már 10—15, vagy 20 éves, s még mindig olyan fejletlen, mint egy csecsemő. S az újjászületett keresztyéneknél még sem vesszük elég komolyan ezt a fejletlenséget. Pedig Isten a tőle származó új életet folytonos fejlődésre szánta. Hiszen minekünk belé kell nőnünk az örökkévalóságba, annak minden csudálatos titkával, feladatával és dicsőségével! A megállásnak még az a súlyosabb veszedelem is van, hogy visszaesés származhat belőle, sőt az Isten igéjének világos bizonygatótetele szerint, némelyeknél teljes elszakadás az Úrtól. Ne zárjuk el szívünket Istennek fejlesztő, meg-szentelő munkája előtt!

Apr. 24. Zsid. 6: 9—20. Jézus így dorgálja meg az Emmausba menő két tanítványt, mikor azok őt fel nem ismerik: „Oh balgatagok és restszívűek mindazoknak elhívésére, amiket a próféták szóltak!” (Luk. 24: 25.) Isten nem azért szólt mihozzánk a próféták, végül pedig az ő szent Fia által, hogy mi közönyösen, resten, kételkedve fogadjuk az ő ígéréteit s csak félig-meddig tegyük magunkévá azt a váltságot, amelyet Jézus egészen megszerzett. Nem szegényes, sőhajzóan, bukdácsoló életre vagyunk elhíva, hanem győzedelmes életre, nem csak a tornácban kell mozognunk, hanem behatolhatunk élő reménységgel a kárpiton belül, a szentek szentjébe. Ide nyitotta meg számunkra az utat a mi nagy Főpapunk.

Apr. 25. Zsid. 7: 1—7; 22—28. Melki-sédek igazság királya és békesség királya. De ő csak az előkép, Jézus a valóság. Ő benne találkozott Isten igazsága és Isten bűnbocsátó kegyelme, amelyből származik a mi békességünk. Egy ilyen szent, ártatlan, szepőlтелен Főpap által bemutatott áldozat lehetőleg csak végérvényes és mindenkire kiható. De ez aztán tényleg az is. Mindenki, aki emberi érdemmel, jócselekedettel, vagy ceremóniákkal hozzá akar tenni valamit ennek az áldozatnak az érvényességéhez, helytelen úton jár. Jézus áldozati halála az egyetlen fundamentom, amelyre ráépíthetjük üdvösségünket.

Apr. 26. Ján. 10: 12—16. Aki az ő vére árán, élete odaadásával vásárolt meg bennünket, az jogot is formálhat hozzánk. Te Jézus megvásárolt tulajdona vagy, ő neked Urad és Királyod, akinek engedelmséggel tartozol. S ha nem engedsz neki, ha ellenállsz, akkor lázadó és felségsértő vagy, s ne csodálkozzál, ha majd egyszer Isten ítélőszéke előtt mint ilyen fogsz megítéltetni. A Király ma még mint Pásztor közeledik feléd s szeretettel hívogat. Hallgass hívó szavára, s térj be az ő aklába. Akkor nem kerülsz ítélet alá.

Apr. 27. Zsolt. 96. Az Úr az igaz Isten. Minden más isten bálvány. Nemcsak a pogányok köből és fából faragott idomtalan istenei, hanem a keresztényeknek sok tetszetős, szellemi istenük is, a tudomány, a művészet, a szépség, az erény, amelyeket élébe és fölébe helyeznek az igaz Istennek, mikor azoknak hódolnak, azokat magasztalják. De az igaz Isten nem adja az ő dicsőségét hitvány bálványoknak, el

fog jönni, hogy megítélje a földet. Igazsága előtt reszketni kell akkor a pogány és keresztényen bálványimádóknak, de hűségét hálaadással fogják tapasztalni azok, akik itt a földön is neki adták a dicsőséget.

Apr. 28. Zsid. 8. rész. Jézus örökérvényű áldozata eltörölte az ő-testamentomi áldozatok szükségességét. Nincs többé szükség emberek által végzett áldozatokra, nincs szükség ceremóniákra. A törvény többé nem írott betű. Isten a maga Szent-Lelkével írja belé a törvényt mindazoknak a szívébe, akik Jézus áldozatát elfogadják. Aki igazán elfogadja, az nem csak általánosságban fogadja el, hanem saját maga számára fogadja el, tudja, hogy érte, helyette függött a keresztfán a Megváltó, s ez a tudat új életet indít meg benne, mely arra ösztönzi, hogy magát ennek a Megváltónak átadva, neki éljen, őt kövesse. Igy él-s-e már te?

Apr. 29. Zsid. 9: 1—15. Krisztus nem csak főpap, hanem áldozati bárány is. Nem bakok és tulkok vérével, hanem a saját drága, tiszta, szent vérével áldozott. Ezért van az ő áldozatának olyan nagy ereje. Nem csak a bűntől, a bűn hatalmától a bűn büntetésétől szabadít meg, hanem a holt cselekedetektől is, vagyis minden olyan cselekedetektől, amely nem hitből fakad, még, ha emberi felfogás szerint nagyon szép és nemes cselekedet is. Itt nincs többé helye emberi önértéknek, önbizalomnak, nem dicsekedhetünk egyébbel, mint gyengeségünkkel, erőtelenségünkkel. Így végezheti el Isten a maga munkáját életünkben, s így lehetnek cselekedeteink az élő hitnek élő gyümölcsei.

Apr. 30. Zsid. 9: 16-28. „A testnek élete a vérben van” mondja Isten igéje (III. Móz. 17: 11). Azért a test legbecesebb része a vér, mintegy összekötő kapocs a test és a lélek között, mert ha a vér kibocsátatik a testből, a lélek is eltávozik belőle. Isten tehát becsesnek itéli az emberi, sőt az állati vért is. Vérnek kell szerepelni az engesztelésnél. De mennyivel fölülmúlja Jézus vérének egyetlen cseppje értékben az egész vértengerit, amelyet ki lehetne ontani a földön! S ez a vér folyt ki érettünk! Ez a vér kiált értünk bűnbocsánatért az Atyához! Ez a vér fődöz be bennünket, ha hozzá menekülünk! Megbecsülőd-e Jézus véret? Él-s-e azokkal a felséges előjogokkal, melyeket számodra megszerzett?

Vargha Gyuláné.

Gondolatok.

Az igazi csendesség nem abban áll, hogy az ember semmit, vagy igen keveset beszél, hanem abban, hogy a legnagyobb háborgatás és bántalmaztatás köze-

pette sem mond el semmi rosszat s nem beszél semmi haszontalant.

Ugyanaz a Lélek, amely valamit mint helytelent főd fel előttem, erőt ad arra is, hogy azt legyőzzem.